

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **Ř. p., o. s., IČO X**
sídlem U Z. p. 285, X K.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2019, č. j. KUZL-36540/2019-3, ve věci
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Valašské Meziříčí (dále jen „městský úřad“) ze dne 15. 4. 2019, č. j. MeUVM 128432/2018, kterým městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Žalobce se přestupku měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla Jaguar XF RZ X v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 5. 4. 2018 v 9.04 h na ulici Vsetínská v obci Valašské Meziříčí, poblíž proluky na ulici Příční, ve směru jízdy k obci Vsetín, v místech, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravu provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h, blíže neustanovený řidič řídil výše uvedené vozidlo a jel rychlostí nejméně 63 km/h, což bylo zjištěno automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu nad bezpečností provozu na pozemních komunikacích, tedy nejvyšší dovolenou rychlost v obci překročil o nejméně 13 km/h. Jednáním nezjištěného řidiče byly naplněny znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v příčinné souvislosti. Nezjištěný řidič porušil § 18 odst. 4 téhož zákona. Městský úřad za přestupek uložil žalobci pokutu 1 700 Kč.

3. **Žalobce v žalobě** namítal, že P. K. nebyl zmocněncem žalobce, protože zmocnění nebylo platně uděleno, jak vyplynulo z usnesení Krajského soudu v Brně z 10. 1. 2019, č. j. 33 A 58/2018-50, potvrzeného rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) z 23. 4. 2019, č. j. 4 As 29/2019-33. Městský úřad žalobci nedoručil předvolání k ústnímu jednání a žalobce se nemohl účinně bránit. Městský úřad nevyzval žalobce k seznámení s podklady rozhodnutí, rozhodnutí o přestupku městský úřad nedoručil žalobci a podané odvolání nemohlo být zamítnuto.
4. Použitý rychloměr nebyl automatizovaným technickým prostředkem užívaným bez lidské obsluhy, protože na místě bylo likvidační stanoviště a část řidičů policisté zastavili. Správní orgány nezákonně odmítly důkaz výpovědi řidiče vozidla a skutečnost, že šlo o automatizovaný technický prostředek, považovaly za prokázanou úředním záznamem.
5. Žalovaný porušil právo žalobce být osobně přítomen dokazování rozbořem snímku za přítomnosti osoby proškolené k obsluze rychloměru.
6. Žalobce ke svému tvrzení ve správním řízení, že v daném místě platila nejvyšší dovolená rychlost 70 km/h, navrhl svědeckou výpověď řidiče a ohledání místa. Správní orgány tyto důkazy opomenuly, neprokázaly nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě a nezjistily dostatečně skutkový stav.
7. Správní orgány porušily zásadu zákazu dvojího přičítání tím, že přihlédly jako k přítěžující okolnosti k míře překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Podle současné právní úpravy správní orgán může od sankce upustit.
8. Obecní policie nebyla oprávněna k pořizování záznamů, nešlo o stálý automatický technický systém. Obecní policie informaci o zřízení takového systému nezveřejnila. Skryté zaznamenávání silničního provozu obecní policií pro účely řízení o přestupku nemá oporu v zákoně. Důkaz snímkem z rychloměru je nepřípustný.
9. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** shledal poukaz na soudní rozhodnutí podle bodu 3 tohoto rozsudku za nepřiléhavý, protože v posuzované věci městský úřad a žalovaný neměly pochybnosti o zastoupení a nevyzývaly zástupce ani zastoupeného k prokázání zastoupení. Pokud Petr Kocourek nebyl zmocněncem žalobce v projednávané věci, není zřejmé, proč tak moc stál o nařízení ústního jednání, omlouval se z něj dokládáním letenek do Kolumbie, proč vyhrožoval správnímu orgánu trestním oznámením, podával odvolání a činil další procesní úkony a na postup správního orgánu si stěžoval. Pokud tímto postupem vytvořil sofistikovanou procesní past, jednoznačně jde o zneužití konkrétních právních institutů (zastoupení) k jinému účelu, než ke kterému existují.

10. Skutečnost, že šlo v daném případě o automatizovaný systém používaný bez obsluhy, vyplývala ze záznamu o přestupku, ověřovacího listu a dokumentu o určení úseku pro měření Městskou policií Valašské Meziříčí (dále jen „městská policie“). Žalobce nebo jeho zmocněnec nečetli návod k zařízení RAMER 10 celý. RAMER 10T je totiž součástí stacionárního měřidla umístěného ve skříni RAMER 10P. I s ohledem na obsah spisu je vyloučeno, že by měřidlo bylo používáno na žalobcem tvrzené „trojnožce“ a návrh na výslech J. K., který měl vidět policisty s rychloměrem RAMER, je nevěrohodný. Městský úřad nemohl žádného svědka obsluhujícího rychloměr vyslechnout, protože logicky nikdo měřidlo v tu dobu neobsluhoval. Není ani zřejmé, kde mělo být ono likvidační stanoviště zřízeno. Městská policie zatím takovýmto způsobem, že by si k radaru ve skříni zřizovala likvidační stanoviště, nikdy nepostupovala. K tomu žalovaný doložil patřičné vyjádření městské policie.
11. Městský úřad i žalovaný vycházely z textu oznámení přestupku městské policie - informace o omezení nejvyšší dovolené rychlosti na 50 km/h obecnou úpravou a tato informace je uvedena i na snímku změřeného vozidla žalobce a současně na seznamu úseků určených Policií ČR k měřením prováděným městskou policií. Žalovaný odkázal, že z úřední činnosti je mu známo (například z rozhodnutí č. j. KUZL-59885/2018-6), že v daném místě je rychlost určena obecnou úpravou silničního provozu.
12. Žalovaný neprováděl žádné dokazování bez účasti žalobce nebo jeho zmocněnce, pouze si určitou odbornou otázku odpověděl sám bez toho, že by doplňoval dokazování. Oprávněná úřední osoba se prostě podívala na snímek a poznala z něj, že měření proběhlo korektně. Žalobce ani neuvedl, v čem je konkrétně závěr žalovaného chybný a co mu bylo upřeno uvádět na svou obhajobu. Navíc zmocněnci žalobce, respektive fyzickým osobám, které za něho jednají, byl opakovaně předestřen způsob, jakým se vyhodnocují snímky z radarového rychloměru RAMER či AD9, včetně poskytnutí dokumentů obsahující popis postupů (například právě v řízení sp. zn. KUSP-84228/2018/DOP/Mu 21. 6. 2019, ale i mnohé další).
13. Veřejnost je informována o oprávnění městské policie pořizovat záznamy, a to na internetových stránkách města Valašské Meziříčí, kde jsou i fotografie jednotlivých úseků s uvedením, že jsou schváleny Policií ČR. Fotografie lze dokonce i rozkliknout a zvětšit. Nešlo o skryté měření. Každý pozorný řidič, který místem projíždí, si může včas všimnout na sloupu kamery radarového měřiče a zjistit tak, že projíždí místem s automatizovaným měřením rychlosti a přizpůsobit tomu rychlost jízdy.
14. Nejvyšší dovolená rychlost byla překročena o 13 km/h, šlo o překročení v horní polovině rozsahu pokrývající skutkovou podstatou předmětného přestupku (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h). Tím je dostatečně odůvodněno zvýšení pokuty o 200 Kč nad minimum zákonného rozmezí. Nejde o dvojí přičítání, ale o korektní zohlednění závažnosti přestupku v rámci skutkové podstaty, vyjádřené rovnicí mezi polovičním rozsahem překročení rychlosti a pokutou v polovině zákonného sazby rozpětí, která uložena nebyla a byla uložena pokuta výrazně nižší.
15. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

16. Krajský soud ve vztahu k žalobním námitkám zjistil ze správního spisu spáchání přestupku tak, jak je uvedeno na začátku odůvodnění tohoto rozsudku.
17. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
18. Nedůvodná je námitka, že žalobce nezmocnil platně k zastupování P. K. Soud ze správního spisu ověřil, že odpor proti příkazu žalobce podal s uvedením svého jména a jména Ing. J. K. Poté žalobce sdělil městskému úřadu, že si volí jako zmocněnce P. K., plnou moc nedoložil. Správní orgány nadále jednaly s P. K. a doručovaly mu písemnosti, P. K. se správními orgány od 15. 8. 2018 jednal a na zasílané písemnosti reagoval (první reakcí byla omluva z nařízeného jednání).
19. Podle zdejšího soudu vzhledem k uvedenému nevznikly pochybnosti o tom, že P. K. je zmocněncem žalobce a neshledává v postupu správních orgánů vady.
20. Tuto otázku zdejší soud řešil podobně ve věci sp. zn. 76 A 33/2012, kde sice zmocněnec na zvláštní listině zaslal správnímu orgánu přijetí plné moci, avšak to je svými právními účinky srovnatelné s konkludentním jednáním P. K. jakožto zmocněnce v posuzovaném případě. Jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 7 As 75/2014-27, kterým citovaný rozsudek zdejšího soudu potvrdil, *správní řád v ust. § 33 odst. 1 umožňuje zastoupení účastníka správního řízení zvoleným zmocněncem na základě plné moci, kterou lze učinit buď v písemné formě, nebo může být udělena ústně do protokolu. Správní řád však již nestanoví povinnost, aby písemná plná moc byla správnímu orgánu předložena na listině nadepsané jako „plná moc“ obsahující jak zmocňující projev vůle zmocnitele, tak akceptační projev zmocněnce. Plná moc (nebo také průkaz plné moci) je jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna a dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem), a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva, ať již ústní nebo písemná. Ta má soukromoprávní povahu.*
21. Lichá je námitka o nepřípustném důkazu výstupem z rychloměru. Městská policie postupovala podle oznámení přestupku v součinnosti s Policií ČR – stacionární radar byl umístěn v souladu s § 79a zákona o silničním provozu a jednalo se o místo schválené Policií ČR.
22. Soud zjistil ze sdělení městské policie z 18. 3. 2019 na č. l. 57 správního spisu k dotazu městského úřadu, že rychloměr je v místě instalovaný na základě určení Policie ČR, jde o dvousměrné měření, dokument o měření je zveřejněn na webových stránkách města, stejně jako nejčastější dotazy k měření. Zveřejněný dokument byl přiložen k odpovědi městské policie a pod číslem úseku 1 je označena ulice Vsetínská s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h. Jako bližší vymezení úseku je uvedeno: *„úsek pozemní komunikace I/57, která prochází městem Valašské Meziříčí od Vsetína ve směru na Hranice. Stanoviště se nachází na ulici Příční naproti škole pro sluchově postižené, s možností řešit oba směry provozu. V úseku se nachází několik frekventovaných přechodů pro chodce (ke školským zařízením a nemocnici) a křižovatka s ulicí Šafaříkova, kdy následují tři kruhové křižovatky v centru města, autobusové zastávky a škola pro sluchově postižené“.* Městská policie ve sdělení dodala, že v průběhu užívání rychloměru došlo v místě o snížení počtu zaznamenaných přestupků porušením nejvyšší dovolené rychlosti o 86 % (srovnáván byl průměrný denní nápad přestupků v roce 2018 oproti říjnu 2016). Průjezdy rychlostí nad 90 km/h byly sníženy o 90 %. Rychloměr je ve vlastnictví města.

23. Žalobce se k projednání přestupku nedostavil a blanketní odvolání nedoplnil ani na výzvu. Podle názoru soudu v posuzovaném případě s ohledem na procesní strategii žalobce (námitka byla vznesena až v soudním řízení) postačuje, že informace o umístění rychloměru a úseku schváleném Policií ČR byla obsahem oznámení přestupku městskou policií (poslední odstavec) a součástí správního spisu, se kterým se mohl žalobce seznámit při projednání přestupku. Ustanovení § 79a zákona o silničním provozu konkrétní formu stanovení míst k měření rychlosti a související spolupráce nespecifikuje, a proto může být součinnost dokázána i prohlášením jednoho z takto spolupracujících subjektů, o jehož pravdivosti není důvod pochybovat (srov. rozsudek NSS č. j. 9 As 212/2017-47).
24. Neopodstatněná je námitka, že správní orgány nevypořádaly navržené důkazy (výpověď řidiče a ohledání místa) a neprokázaly existenci dopravní značky omezující nejvyšší dovolenou rychlost na 50 km/h v době a místě projednávaného přestupku. Protože zde není žádná indicie, proč těmto skutečnostem zaznamenaným strážníky nedůvěřovat, k osvědčení existence předmětné dopravní značky je oznámení přestupku spolu s výstupem z rychloměru a fotografií s údajem nejvyšší dovolené rychlosti v daném případě zcela dostačující. Takový přístup odpovídá i důvěře v údaje poskytnuté policisty (srov. např. rozsudek NSS č. j. 8 As 100/2011-70) a dostačující míru ověření těchto skutečností v případě přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 202/2014-50). Soudu je navíc známa nejvyšší dovolená rychlost v místě z věci sp. zn. 72 A 24/2019. Soud souhlasí se správními orgány, že další dokazování ke stanovení nejvyšší dovolené rychlosti v místě přestupku bylo nadbytečné a že tvrzení žalobce byla nedůvěryhodná s ohledem na jeho procesní taktiku, včetně neunesení přeneseného důkazního břemene, resp. s ohledem na to, že nevnesl do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti.
25. Jediným dělicím kritériem mezi automatizovaným a neautomatizovaným technickým prostředkem je režim měření, kdy v případě automatického jsou snímána veškerá projíždějící vozidla a zaznamenávána jejich rychlost. Naopak v případě manuálního výběr měřeného vozu a měření rychlosti provádí obsluha rychloměru. O tom, že rychloměr byl v posuzovaném případě skutečně stacionární, svědčí záznam o přestupku a fotografie na č. l. 3 správního spisu. V záznamu z rychloměru je uvedeno, že měření proběhlo v automatizovaném režimu měření. Totéž je uvedeno v oznámení o podezření ze spáchání přestupku městské policie z 12. 4. 2018. Z ověřovacího listu č. 169/17 založeném na č. l. 4 správního spisu soud ověřil, že pro dané měření byl použit silniční radarový rychloměr RAMER10T. Soud tak má za prokázané, že měření bylo provedeno stacionárním rychloměrem, který lze považovat za automatizovaný technický prostředek používaný bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích podle § 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu (srov. rozsudky NSS sp. zn. 7 As 282/2016 a sp. zn. 8 As 172/2016).
26. Popis snímku z rychloměru v napadeném rozhodnutí nepovažuje zdejší soud za provádění dokazování, ale popis skutkového zjištění. K němu byla oprávněná úřední osoba povolána a kompetentní. Popis skutečností zjištěných ze snímku z rychloměru je přezkoumatelný porovnáním tohoto snímku založeného ve správním spise a popisu v napadeném rozhodnutí soudem a nelze mu nic vytknout. Popisem snímku nebyla žalobci žádná práva upřena. Žalobce měl možnost se k věci vyjádřit v průběhu celého správního a soudního řízení, což také činil.

27. K § 44 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), je možné uvést, že zákonodárce nekoncepoval institut mimořádného snížení výměry pokuty jako institut návrhový, a je proto povinností správního orgánu zvážit, zda jsou dány důvody k postupu podle tohoto ustanovení, na základě čehož bude naplněna zásada zákonnosti trestání a individualizace sankce. Současně je nutné upozornit, že se jedná o mimořádný institut, a není proto i s přihlédnutím k zásadě procesní ekonomie namísto po správních orgánech požadovat, aby v každém jednotlivém případě v odůvodnění rozhodnutí uváděly důvody, pro které neshledaly důvody pro aplikaci tohoto institutu (srov. rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2018, č. j. 4 As 96/2018-45).
28. V nyní projednávané věci městský úřad uložil pokutu ve výši 1 700 Kč, tj. poblíž samé spodní hranice možného zákonného rozpětí 1 500 Kč až 2 500 Kč. Městský úřad i žalovaný ji považovaly za přiměřenou a odůvodněnou. Městský úřad vysvětlil, že přihlédl k místu spáchání přestupku, které je blízko školy pro sluchově postižené a u přechodu pro chodce. Je pravda, že správní orgány nemohly přihlédnout ke skutečnostem, které tvoří skutkovou podstatu přestupku opětovně při stanovení sankce. Avšak vzhledem k dalšímu citovanému odůvodnění a výši pokuty tato vada nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Správní orgány při určení výše pokuty nepřekročily meze správního uvážení, ani ho nezneužily.
29. Podle krajského soudu přestupek žalobce lze pokládat za běžný bez zvláštních okolností, které by zakládaly potřebu úvahy o aplikaci mimořádného institutu snížení výměry sankce.
30. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
31. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 15. března 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.